

"Heer, dit éne vraag ik U : in Uw huis te mogen wonen ..."

+

Bid God voor de zielerust van

Richard Van Lierde

echtgenoot van mevrouw

Elza De Brakeleer

geboren te Deftinge op 17 januari 1920 en er schielijk overleden op 17 februari 1969, voorzien van het h. Oliesel.

Het plotse heengaan van Richard uit zijn stille, aangename huiskring, uit zijn schone familie, uit de brede vriendenkring, plaatst ons scherp voor de ondoorgrondelijkheid van het menselijk leven: waarom zó rap, waarom sterven op zó'n ouderdom. Wij denken zó gemakkelijk dat wij zelf ons leven maken. Wie beschikt er over het geluk van de mens?

De mens zelf? Hoe machteloos staan de mensen bij zo'n tragisch heengaan. De wetenschap misschien? Na een edel pogen: de dood is ingetreden. God alleen, meester over leven en dood, beschikt uiteindelijk over ons geluk.

Die sterke man, dynamisch en optimistisch, een ideale echtgenoot en bezorgde huisvader, stelde zijn eenvoudige talenten en zijn goed hart voor iedereen ten dienste. Dankbaar en bewonderend getuigt hij voor de adel en de rijkdom van zijn mens-zijn. Het valt moeilijk te ontleden waar de gave van zich te geven het volledigst was: thuis aan de "eigen haard" bij zijn goeie echtgenote en dochter, als gediensgite en hartelijke zoon in de grote familiekring, als gewetensvolle medewerker op het arbeidsmidden, als joviale man tussen al zijn vrienden. Overal was hij sympathiek om zijn bescheidenheid, bewonderd om zijn rechtgeaardheid, oprecht bemind om zijn toewijding.

Aan de basis van zijn al te kort, maar rijkgevoeld bestaan, lag zijn diepe vriendschap met de Heer. Zijn geloof was eenvoudig, echt en diep. "Heer, gij stelt ons voor de zware proef: begripen zullen we nooit, ge vraagt ons onvoorwaardelijk te aanvaarden. Geef ons die kracht om te geloven, om te hopen en te aanvaarden. We danken U met omfloende ogen en schreiend hart voor al het schone, al het goede dat Richard ons gaf. We geloven in het weerzien."

Mijn geliefde echtgenote, levensbanden zijn gesprongen, maar onze liefdesband blijft hechter dan ooit. In totale liefde - in - alles hebben we samen gelukkig mogen leven. Dank. Het offer is te zwaar om door louter mensenhanden gedragen te worden. Richt handen en hart naar de Heer. Eens worden we weer één in onsterfelijke liefde.

M'n dochter, bidt samen met moeder voor vader, zoals vader het u voordeed. Wat ge én geleerd én ontvangen, wat ge gehoord én gezien hebt in mij, beoefent het. Zó beleeft ge de echte zin van het leven, en zitt ge eeuwig dankbaar.

Geliefde ouders, na de stille vreugde van het gouden huwelijksleven volgt plots de pijn van het levensoffer van uw zoon.

Dankend blijf ik voor u bidden om troost en moed. Geve uw gebed voor mij de zekerheid dat we één blijven.

Beste broer, zusters, schoonbroers, schoonzusters bloedverwanten, vrienden en geburen, wat deed het deugd zó dikwijls met u te zijn en uwe genegenheid te ervaren. Wat ik niet meer kan doen voor echtgenote en dochter, daar zult gij helpen. Bidden we voor elkander.

Blijft allen bij mij bij deze laatste tocht, en in uw bidden.

De familiën VAN LIERDE, DE BRAKELEER,
DE VOS, MARÉ

bedanken.

Uitg. Mevr. Miserez, Dries, Deftinge